

saa i mange Forhold ere det; men saaledes som Forholdene ligge for her, kan denne Theori slet ikke gjælde. Jeg anser det for aldeles upassende — for at bruge et Udtryk, som jeg ikke tager tilbage eller forandrer det Mindste — at man sætter en privat uansvarlig Mand til med Kjøbenhavns Kommune at forhandle om Spørgsmaal af stor finantsiel Betydning for Statskassen. Er det dog ikke billigt, om vedkommende Mand siger: Jeg ofrer meget af min Tid for en god Sag, men jeg staar dog ikke saa nær Statskassen, som jeg staar disse andre Interesser, som jeg vil have fremmede ved dette Haveanlæg? So, saameget mere tør vi antage dette, som den vedkommende Mand i sit parlamentariske Liv og ogsaa i sit private Liv aldrig har hørt til dem, der have veiet paa Stillingen, naar det gjaaldt om saadanne Forhold. Er det ikke rimeligt, at han har sagt: Det vil jeg have ud af min Dpoffrelse, at vi faae noget Smukt og Godt ud deraf! og at han derfor ikke har kunnet være Representant for Statskassen eller dens Interesse? Derfor siger jeg, at saalænge de finantsielle Overveielser foregaa og Alt, hvad der i saa Henseende knytter sig til Havens Anlæg, skulde den hele Forhandling igjennem Ministeren være betroet en af Ministerens ansvarlige Embedsmænd, og ikke en Privatmand; naar man derimod var kommen ud over det Tidspunkt, og Sagen var klarer inellem Bevillingsmyndigheden og Ministeren og Kjøbenhavns Magistrat osv., hvad det Spørgsmaal angik, hvorledes samtlige finantsielle Forhold skulde være ordnede, og var man naaet til at skulle tage fat paa den øvrige Udførelse af Sagen, saa vilde man have kunnet tyet til en privat Mand som Leder — ja, saa vilde jeg ikke have havt det Mindste derimod. Det, jeg saaledes nu har udviklet, hævder jeg bestemt Rigtigheden af, siden Spørgsmaalet nu engang er kommet frem. Maaflø kunde en stor Del af de 65,000 Rbd., som nu spille op fra ifjor, skyldes den Omstændighed, at man ikke har taget nok Hensyn dertil. Forøvrigt glæder det mig, at det ærede Medlem for Holbæk Amts 3die Valgfreds, der ellers saa lidt staar os imod, er enigt med os med Hensyn til Fle-

tallets Stilling ifjor. Han har opfattet det, som om Flertallet hellere forlangte at gaa under end at gaa over den Sum, som der nu er Tale om. Jeg haaber saaledes at have forklaret mig nærmere, og at der ialtfald, om der ikke kan blive Enighed, der saa dog maa blive en rigtig Forstaaelse imellem den meget ærede Minister og mig. Har jeg brugt stærke Ord og brugt lidt varme Udtryk for at udtale min Anskuelse, er jeg overbevist om, at der ikke deri skjuler sig større Uvillie imod Foranstaltninger, som jeg ikke billiger, end der modsat fra den meget ærede Ministers Side er lagt for Dagen imod Mindretallet.

Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet: For at denne Forhandling ikke skal blive altfor langtrukken, vil jeg søge at indskrænke mig til kun et Par Bemærkninger i Anledning af den ærede Rigsdagsmands Foredrag. Foredragene ville jo komme til at foreligge fra begge Sider, og jeg vil ganske trostigt overlade til dem, der læse dem, og især til dem, der have hørt dem — thi dette kommer det ogsaa Noget an paa — at dømme, om der ikke har været en naturligt Marsag for mig til at udtale mig, som jeg gjorde. Jeg har ikke selv fundet mindste Anledning til at udtale min Stemning overfor Mindretallets Forslag, førend det ærede Medlem havde udsundet, at der igjennem mine Foredrag skulde gaa en mistroelig Stemning. Jeg gjorde opmærksom paa, at dette ikke var det rette Udtryk, men det maatte da være et andet Udtryk — Misnoie —, som han brugte. — Med Hensyn til Misforstaaelserne skal jeg kun sige, at dette er jo Noget, vi ere udsatte for, og som jævnlig forekommer her i Salen, og derfor bør man heller ikke paa nogen Maade modsætte sig, at en saadan Misforstaaelse kan have fundet Sted. Imidlertid skal jeg dog sige, at selv efter den Forklaring, som den ærede Rigsdagsmand gav om en af disse Misforstaaelser, hvilken jeg alene skal opholde mig ved, er jeg endnu ikke kommen til noget andet Standpunkt end tidligere; thi naar det ærede Medlem sagde, at han har vist, at han vil tage botanisk Have over paa Universitetet og ikke paa Kommunitetet, men